

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Ιδιωτική ασφάλιση έναντι φυσικών καταστροφών, κρατική αρωγή και προστασία, στεγαστική συνδρομή, διατάξεις για το Πυροσβεστικό Σώμα και άλλες διατάξεις»

I. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως διαμορφώθηκε κατά την επεξεργασία του από τη Διαικρή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, διαρθρώνεται σε δεκατρία Κεφάλαια (Α΄ - ΙΓ΄) και αποτελείται από πενήντα τέσσερα (54) άρθρα. Με τις διατάξεις του ρυθμίζονται ζητήματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας.

A. Σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση (σελ. 57), με τις ρυθμίσεις του παρόντος επιδιώκεται η αντιμετώπιση μιας σειράς ζητημάτων, τα οποία πηγάζουν από την αυξανόμενη ένταση της κλιματικής κρίσης, η οποία οδηγεί στην ολοένα και συχνότερη εκδήλωση καταστροφικών φυσικών φαινομένων, όπως πυρκαγιών, πλημμυρών, τυφώνων κ.λπ.

Συγκεκριμένα, στο Κεφάλαιο Α΄ (άρθρα 1 και 2) ορίζονται ο σκοπός (άρθρο 1) και το αντικείμενο του νομοσχεδίου (άρθρο 2). Όπως αναφέρεται στο άρθρο 1, σκοπός του είναι η ανάπτυξη και η επέκταση της ιδιωτικής ασφάλισης έναντι φυσικών καταστροφών, η ενίσχυση του πλαισίου για την κρατική αρωγή προς τις επιχειρήσεις και τις αγροτικές εκμεταλλεύσεις, και η ενδυνάμωση των αρμοδίων υπηρεσιών κρατικής αρωγής και η διοικητική ευελιξία, με στόχο τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών για την ανακούφιση των πληγθέντων από φυσικές καταστροφές.

Στο Κεφάλαιο Β´ (άρθρα 3-5) ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την ανάπτυξη της ιδιωτικής ασφάλισης έναντι φυσικών καταστροφών. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, προτείνεται η σύσταση Παρατηρητηρίου Ιδιωτικής Ασφάλισης έναντι Φυσικών Καταστροφών στο Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, με σκοπό την κατάρτιση εθνικής στρατηγικής και την παρακολούθηση του τομέα ιδιωτικής ασφάλισης έναντι φυσικών καταστροφών, στο πλαίσιο της προστασίας και στήριξης των πληττόμενων από φυσικές καταστροφές, και την ενίσχυση της ανθεκτικότητας της εθνικής οικονομίας. Επίσης, προβλέπεται η σύσταση Συμβουλίου Ιδιωτικής Ασφάλισης έναντι Φυσικών Καταστροφών, το οποίο είναι αρμόδιο για την επίτευξη του σκοπού του Παρατηρητηρίου, και ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τη συγκρότηση, τις αρμοδιότητες και τη λειτουργία του (άρθρο 3). Περαιτέρω, προβλέπεται η κατάρτιση Εθνικής Στρατηγικής για την ιδιωτική ασφάλιση έναντι φυσικών καταστροφών από το ως άνω Παρατηρητήριο Ιδιωτικής Ασφάλισης, η οποία αποτελεί ενιαίο κείμενο πολιτικής και κατευθυντήριων αρχών, συντάσσεται ανά πέντε (5) έτη, αξιολογείται κατ' έτος για την αποτελεσματικότητά της, και δύναται να αναθεωρείται ανά διετία (άρθρο 4). Τέλος, θεσπίζεται υποχρέωση των επιχειρήσεων με ετήσια ακαθάριστα έσοδα κατά το εκάστοτε προηγούμενο φορολογικό έτος άνω των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) ευρώ να ασφαρίζονται έναντι δασικής πυρκαγιάς, πλημμύρας και σεισμού, ορίζεται το ελάχιστο αντικείμενο της ασφάλισης, και προβλέπεται η επιβολή προστίμου στις υπόχρεες επιχειρήσεις σε περίπτωση μη τήρησης της εν λόγω υποχρέωσης (άρθρο 5).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ´ (άρθρα 6-10) αναμορφώνεται το θεσμικό πλαίσιο κρατικής αρωγής των αγροτικών εκμεταλλεύσεων και επιχειρήσεων με την τροποποίηση των άρθρων 11, 12, 12Α, 12Β παρ. 1, 9 και 13 του ν. 4797/2021 και την προσθήκη νέου άρθρου 12Γ στον ως άνω νόμο. Συγκεκριμένα, ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την επιχορήγηση των κατ' επάγγελμα και των μη κατ' επάγγελμα αγροτών, φυσικών και νομικών προσώπων, οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων του ν. 3874/2010, στην περίπτωση επέλευσης ζημιών σε φυτική παραγωγή ή ζωικό κεφάλαιο (άρθρα 6 και 7), ζητήματα σχετικά με την οριοθέτηση αγροτικών εκμεταλλεύσεων (άρθρο 8), και τη διαδικασία επιχορηγήσεων αγροτικών εκμεταλλεύσεων για ζημιές σε φυτικά μέσα παραγωγής (άρθρο 9), και εισάγεται ειδική ρύθμιση που αφορά τις φυσικές καταστροφές οι οποίες εκδηλώνονται μετά την 30.9.2023 σε αγροτικές εκμεταλλεύσεις (άρθρο 10).

Με το Κεφάλαιο Δ' (άρθρα 11-20) εισάγονται διατάξεις που αφορούν τη θέσπιση ειδικού πλαισίου παροχής στεγαστικής συνδρομής στους πληγέντες από φυσικές καταστροφές. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, εισάγεται εναλλακτικό πλαίσιο παροχής στεγαστικής συνδρομής στους δικαιούχους στεγαστικής συνδρομής για την ανακατασκευή πληγείσας κατοικίας υπό τη μορφή της κατασκευής συμβατικών ή προκατασκευασμένων οικιών, και λαμβάνονται μέτρα για την άμεση στέγαση των πληγέντων (προσθήκη άρθρου 24Γ στον ν. 4797/2021) (άρθρο 11). Περαιτέρω, εισάγονται ρυθμίσεις που αφορούν τη χορήγηση στεγαστικής συνδρομής σε ιδιοκτήτες κτηρίων, τα οποία κρίνονται προσωρινώς ακατάλληλα προς χρήση και βρίσκονται εντός κατολισθαίνουσας ή επαπειλούμενης περιοχής (προσθήκη άρθρου 24Δ στον ν. 4797/2021) (άρθρο 12), και την ανακατασκευή υφισταμένων κτιρίων κρατικής αρωγής (άρθρο 13). Επίσης, τροποποιούνται διατάξεις του ν. 4787/2021 που αφορούν τη συγκρότηση και τη λειτουργία της επταμελούς Ειδικής Επιτροπής Επικινδύνως Ετοιμόρροπων (Ε.ΕΠ.Ε.Τ.) (άρθρο 14), τη διενέργεια αυτοψίας (άρθρο 15), τη λήψη απόφασης κατεδάφισης (άρθρο 16), και την Έκθεση Λήψης Προσωρινών Μέτρων (άρθρο 17). Τέλος, ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την εγκατάσταση αερούποστηριζόμενων θόλων για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών με την τροποποίηση του άρθρου 20Α του ν. 4067/2012 (Νέος Οικοδομικός Κανονισμός) (άρθρο 19), και ζητήματα σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων μίσθωσης ή παραχώρησης χρήσης κτηρίων με αντάλλαγμα, με τη διαδικασία της διαπραγμάτευσης σε περίπτωση φυσικής καταστροφής (προσθήκη νέου άρθρου 20Α στον ν. 4797/2021) (άρθρο 20).

Στο Κεφάλαιο Ε' (άρθρα 21-25) ρυθμίζονται ζητήματα ενισχύσεων σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών». Συγκεκριμένα, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την επιστροφή ποσού στεγαστικής συνδρομής φυσικών προσώπων με αντίστοιχη τροποποίηση του άρθρου δέκατου τέταρτου της από 13.08.2021 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (άρθρο 21), την επιστροφή αχρεωστήτως χορηγηθέντων επιδομάτων και τη σύσταση Επιτροπής Ενστάσεων στη Γενική Γραμματεία Αποκατάστασης Φυσικών Καταστροφών και Κρατικής Αρωγής, με αντικείμενο την εξέταση των ενστάσεων επί των αποφάσεων που αφορούν έκτακτες εφάπαξ ενισχύσεις (άρθρο 22), την καταβολή αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών σε δόσεις (άρθρο 23), τη χορήγηση προκαταβολών για δαπάνες αποκατάστασης επιπτώσεων φυσικών καταστροφών (προσθήκη νέου άρθρου 18Α στον ν. 4797/2021) (άρθρο 24), και την παραχώρηση φερτών υλικών σε Ο.Τ.Α. (άρθρο 25).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΣΤ´ (άρθρα 26-37) τροποποιείται και συμπληρώνεται ο ν. 4797/2021 «Κρατική αρωγή προς επιχειρήσεις και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα φορείς για θεομηνίες, επείγουσες ρυθμίσεις για τη στήριξη της οικονομίας, συμπληρωματικός κρατικός προϋπολογισμός και συνταξιοδοτική ρύθμιση και λοιπές επείγουσες διατάξεις» με την εισαγωγή ρυθμίσεων για την οργανωτική και διοικητική αναβάθμιση των υπηρεσιακών δομών και την αρτιότερη οργάνωση και καταμερισμό των αρμοδιοτήτων που αφορούν την αποκατάσταση των φυσικών καταστροφών και την κρατική αρωγή. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, τροποποιείται το άρθρο 14 του ν. 4797/2021 όσον αφορά την εποπτεία του Ταμείου Κρατικής Αρωγής από τον Υπουργό Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, τη διοικητική και οικονομική υποστήριξη του από τις αρμόδιες Διευθύνσεις του εν λόγω Υπουργείου, τις αρμοδιότητές του, στις οποίες προστίθεται η διαχείριση δωρεών και χορηγιών για προγράμματα και δράσεις που συνδέονται με φυσικές καταστροφές, και τη συγκρότησή του (άρθρο 26). Περαιτέρω, θεσπίζεται η δυνατότητα σύστασης θέσης Συντονιστή Αποκατάστασης και Ανασυγκρότησης σε περιοχές που έχουν πληγεί από σημαντικές φυσικές καταστροφές, για την παρακολούθηση των έργων και δράσεων του σχεδίου αποκατάστασης, ανασυγκρότησης και ανάπτυξης των περιοχών αυτών, ορίζεται ο τρόπος επιλογής του και το εργασιακό καθεστώς του, και προβλέπεται η λειτουργία ιδιαίτερου γραφείου για την υποβοήθηση του έργου του (προσθήκη νέου άρθρου 14Α στον ν. 4797/2021) (άρθρο 27). Εν συνεχεία, προβλέπεται ότι η αποζημίωση η οποία καταβάλλεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις μεγάλης έκτασης ζημιών σε επιχειρήσεις, φορείς, νοικοκυριά ή κτήρια, στις επιτροπές και τα κλιμάκια κρατικής αρωγής, στα κλιμάκια αυτοψίας και τις ομάδες συντονισμού, θα χορηγείται πλέον και στις επιτροπές και τα κλιμάκια των Ο.Τ.Α. που είναι αρμόδια για τη χορήγηση ενισχύσεων σε πληγέντες (τροποποίηση παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 4797/2021) (άρθρο 28). Ακολούθως, αντικαθίσταται το άρθρο 19 του ν. 4797/2021 σχετικά με τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και την οργάνωση της Διεύθυνσης Κρατικής Αρωγής. Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες διατάξεις στη θέση της ως άνω Διεύθυνσης συνιστάται Γενική Διεύθυνση Κρατικής Αρωγής και Συντονισμού (Γ.Δ.Κ.Α.Σ.) στη Γενική Γραμματεία Αποκατάστασης Φυσικών Καταστροφών και Κρατικής Αρωγής του Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, η οποία αποτελείται από τη Διεύθυνση Κρατικής Αρωγής Επιχειρήσεων και Φορέων, τη Διεύθυνση Κρατικής Αρωγής Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων και τη Διεύθυνση Συντονισμού και Ειδικών Καθεστώτων, ορίζεται ο σκοπός της και

ρυθμίζονται οργανωτικά θέματα που την αφορούν (άρθρο 29). Σε συνέχεια των ανωτέρω, προστίθενται στον ν. 4797/2021 νέα άρθρα 19Α, 19Β, 19Γ, με τα οποία καθορίζονται οι επιχειρησιακοί στόχοι, οι αρμοδιότητες και η οργανωτική δομή των Διευθύνσεων Κρατικής Αρωγής Επιχειρήσεων και Φορέων (νέο άρθρο 19Α του ν. 4797/2021), Κρατικής Αρωγής Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (νέο άρθρο 19Β του ν. 4797/2021), και Συντονισμού και Ειδικών Καθεστώτων (νέο άρθρο 19Γ του ν. 4797/2021), καθώς και η διάρθρωσή τους σε Τμήματα (άρθρα 30, 31 και 32 του νομοσχεδίου). Επίσης, στον ν. 4797/2021 προστίθενται νέα άρθρα 19Δ και 19Ε (άρθρα 33 και 34 του νομοσχεδίου). Με τις διατάξεις του νέου άρθρου 19Δ προβλέπεται η σύσταση Διεύθυνσης Αποκατάστασης Επιπτώσεων Φυσικών Καταστροφών Αιγαίου και Κρήτης στη Γενική Διεύθυνση Αποκατάστασης Επιπτώσεων Φυσικών Καταστροφών (Γ.Δ.Α.Ε.Φ.Κ.) του Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, και καθορίζονται οι επιχειρησιακοί στόχοι της, η διάρθρωσή της σε Τμήματα και οι αρμοδιότητες των Τμημάτων της (άρθρο 33 του νομοσχεδίου). Με τις διατάξεις του νέου άρθρου 19Ε παρέχεται η δυνατότητα, σε περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών για την αντιμετώπιση επιπτώσεων από φυσικές καταστροφές, να συνιστώνται ή να καταργούνται Τομείς Κρατικής Αρωγής οι οποίοι λειτουργούν σε επίπεδο αυτοτελών τμημάτων, καθώς και γραφεία τα οποία υπάγονται στη Γενική Διεύθυνση Κρατικής Αρωγής και Συντονισμού, κατά τα ειδικώς οριζόμενα (άρθρο 34 του νομοσχεδίου). Με τις διατάξεις του άρθρου 35 τροποποιείται το άρθρο 20 του ν. 4797/2021 το οποίο αφορά, πλέον, τη στελέχωση της Γενικής Διεύθυνσης Κρατικής Αρωγής και Συντονισμού του Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, για την ενίσχυση της οποίας συνιστώνται ογδόντα (80) οργανικές θέσεις. Ακόμη, στο άρθρο 36 προβλέπεται ότι σε περίπτωση κατάργησης Τομέων Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων (ΤΑΣ) και Τομέων Αποκατάστασης Πυρόπληκτων (ΤΑΠ), οι υπηρετούντες σε αυτούς υπάλληλοι δύνανται να μετατάσσονται σε οργανικές μονάδες της Γενικής Γραμματείας Αποκατάστασης Φυσικών Καταστροφών και Κρατικής Αρωγής του Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας κατά τα ειδικώς οριζόμενα. Τέλος, τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 4797/2021 μετά την τροποποίηση και τη συμπλήρωσή του διά του παρόντος (άρθρο 37).

Στο Κεφάλαιο Ζ' (άρθρα 38-43) ρυθμίζονται υπηρεσιακά θέματα του προσωπικού της Γενικής Γραμματείας Αποκατάστασης Φυσικών Καταστροφών και Κρατικής Αρωγής. Μεταξύ άλλων, ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν το ωράριο εργασίας του πάσης φύσεως προσωπικού, το οποίο υπηρετεί ή έχει διατεθεί στη Γενική Γραμματεία Αποκατάστασης Φυσικών Καταστροφών

και Κρατικής Αρωγής του Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης (άρθρο 38), την αποζημίωση για εργασία καθ' υπέρβαση του υποχρεωτικού ωραρίου και για εργασία προς συμπλήρωση του υποχρεωτικού ωραρίου (άρθρο 39), τον καθορισμό του αριθμού των ημερών μετακίνησης εκτός έδρας κατ' έτος (άρθρο 40) και την κάλυψη των εξόδων διανυκτέρευσης (άρθρο 41). Επίσης, ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν τις αρμοδιότητες των εργαζομένων με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου στη Γενική Γραμματεία Αποκατάστασης Φυσικών Καταστροφών και Κρατικής Αρωγής στο πλαίσιο της κάλυψης πρόσκαιρων, απρόβλεπτων και επείγουσών αναγκών της (άρθρο 42). Τέλος, προβλέπεται ότι η διαδικασία σύναψης των συμβάσεων απασχόλησης του προσωπικού που προσλαμβάνεται για την κάλυψη των αναγκών της Γενικής Γραμματείας μπορεί να ολοκληρωθεί εντός δώδεκα (12) μηνών από την επέλευση του γεγονότος ή την κήρυξη κατάστασης ανάγκης, και ότι η διάρκειά τους δεν μπορεί να υπερβαίνει τους οκτώ (8) μήνες από τη σύναψή τους (άρθρο 43).

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Η' (άρθρο 44) προστίθεται νέα αρμοδιότητα στο Κεντρικό Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής για την επίσπευση της εξέτασης αιτημάτων για τα οποία εκκρεμεί η εξέτασή τους στο αρμόδιο Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής (Σ.Α.) και αφορούν σε αποκατάσταση ζημιών που προκλήθηκαν από φυσικές καταστροφές.

Στο Κεφάλαιο Θ' (άρθρα 45-46) περιλαμβάνονται μεταβατικές διατάξεις που αφορούν τις αρμοδιότητες της Αυτοτελούς Διεύθυνσης Διοίκησης και Υποστήριξης της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας (Γ.Γ.Π.Π.) μέχρι την έκδοση του οργανισμού του Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας (άρθρο 45), και τη διοικητική και οικονομική υποστήριξη του Ταμείου Κρατικής Αρωγής έως την 31.12.2024 (άρθρο 46).

Στο Κεφάλαιο Ι' (άρθρο 47) παρέχεται εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση, με αποφάσεις των αρμόδιων υπουργών, ζητημάτων που αφορούν το Παρατηρητήριο Ιδιωτικής Ασφάλισης έναντι Φυσικών Καταστροφών, την υποχρέωση ασφάλισης των επιχειρήσεων έναντι φυσικών καταστροφών και την εισαγωγή εξαιρέσεων από αυτή, τον καθορισμό της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων για την υπαγωγή στη ρύθμιση καταβολής σε δόσεις των αχρεωστήτως καταβληθέντων όσον αφορά την οικονομική ενίσχυση στους πληγέντες από τις φυσικές καταστροφές που προκλήθηκαν από τον μεσογειακό κυκλώνα «Ιανός» και τις πλημμύρες της 18ης και της 19ης Σεπτεμβρίου 2020, και τον καθορισμό του ωραρίου εργασίας και του αριθμού του προσωπικού

της Γενικής Γραμματείας Αποκατάστασης Φυσικών Καταστροφών και Κρατικής Αρωγής το οποίο απασχολείται ή βρίσκεται σε επιφυλακή σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με το άρθρο 38 του παρόντος.

Στο Κεφάλαιο ΙΑ΄ (άρθρα 48-51) ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος. Μεταξύ άλλων, ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την αποζημίωση των πυροσβεστών δασικών επιχειρήσεων (Π.Δ.Ε.) για την εκτέλεση πρόσθετης υπηρεσίας κατά τη διάρκεια της αντιπυρικής περιόδου (άρθρο 48), τους βαθμούς οι οποίοι δύνανται να υπηρετούν ως Προϊστάμενοι των Πυροσβεστικών Κλιμακίων (άρθρο 49), τη διαδικασία λήψης αποφάσεων για τη μετακίνηση του προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος, την αύξηση του ορίου ηλικίας των υπηρετούντων στις Ειδικές Μονάδες Αντιμετώπισης Καταστροφών στα σαράντα (40) έτη (άρθρο 50), και την εξαίρεση της νήσου Εύβοιας από την έννοια της «ίδιας πόλης» του άρθρου 164 του ν. 4662/2020 (άρθρο 51).

Με τις ρυθμίσεις του Κεφαλαίου ΙΒ΄ (άρθρα 52-53) παρατείνονται μέχρι την 31.12.2024 οι οριζόμενες προθεσμίες που αφορούν τη μεταφορά της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας και του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών στο Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας (άρθρο 52), και ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με την αποπληρωμή οφειλών, μισθωμάτων, δαπανών υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, κ.λπ. των Υπουργείων Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας και Υποδομών και Μεταφορών προς τις οριζόμενες εταιρείες για τη μίσθωση και τη χρήση των αναφερόμενων στις προτεινόμενες διατάξεις ακινήτων (άρθρο 53).

Τέλος, με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΙΓ΄ (άρθρο 54) ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου.

Β. Όπως αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση (σελ. 57), με τις διατάξεις του υπό ψήφιση νομοσχεδίου επιδιώκεται η αντιμετώπιση ζητημάτων που οφείλονται στην αυξανόμενη ένταση της κλιματικής κρίσης, με συνέπεια τη συχνότερη εκδήλωση καταστροφικών φυσικών φαινομένων, όπως πυρκαγιών, πλημμυρών, τυφώνων και άλλων. Όπως αναφέρεται ανωτέρω, το υπό ψήφιση νομοσχέδιο προβλέπει την επέκταση της ιδιωτικής ασφαλιστικής κάλυψης έναντι των εν λόγω φαινομένων, μέσω της καθιέρωσης της υποχρεωτικής ασφάλισης μεγάλων επιχειρήσεων με ετήσια ακαθάριστα έσοδα άνω των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) ευρώ, την ενίσχυση του ήδη υφιστάμενου πλαισίου κρατικής αρωγής, με θέσπιση αποτελεσματικότερων μέτρων άμβλυνσης και αντιμετώπισης των υλικών συνεπειών των διαφορών φυσικών καταστροφών.

Σύμφωνα με το άρθρο 107 παρ. 2 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 87 της Συνθήκης ΕΚ), είναι συμβατές με την εσωτερική αγορά «α) (...), β) οι ενισχύσεις για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα», με αποτέλεσμα να εξαιρούνται από την απαγόρευση των κρατικών ενισχύσεων που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό με την ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

Σύμφωνα με το άρθρο 42 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚ), «Οι διατάξεις του κεφαλαίου του σχετικού με τους κανόνες ανταγωνισμού [άρθρα 101 επ.] δεν εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο των γεωργικών προϊόντων παρά μόνο κατά το μέτρο που ορίζεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στο πλαίσιο των διατάξεων και σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43, παράγραφος 2, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του άρθρου 39. Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέψει τη χορήγηση ενισχύσεων: (α) για την προστασία των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που μειονεκτούν λόγω διαρθρωτικών ή φυσικών συνθηκών (...)». Στο πλαίσιο αυτό, και σε εφαρμογή του ανωτέρω άρθρου 42 καθώς και του άρθρου 43 παρ. 2 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκδόθηκε ο Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου της 19ης Ιανουαρίου 2009 σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, ο οποίος καταργήθηκε από τον Κανονισμό ΕΕ αριθ. 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου.

Οι ανωτέρω διατάξεις της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Κανονισμού (ΕΚ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου αποτελούν το ευρωπαϊκό πλαίσιο των ενισχύσεων στον τομέα της ασφάλισης αγροτικών δραστηριοτήτων, σε συνδυασμό με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 2021 σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας, σε εναρμόνιση και με τις διατάξεις της Συμφωνίας των Παρισίων για την Κλιματική Αλλαγή, η οποία κυρώθηκε στη χώρα μας με τον ν. 4426/2016.

II. Γενική παρατήρηση

Όπου στο κείμενο του νομοσχεδίου απαντά η λέξη «συστήνεται» δόκιμο θα ήταν να αντικατασταθεί από τη λέξη «συνιστάται».

III. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του άρθρου 2

Στην υπό ψήφιση διάταξη του άρθρου 2 υπό το στοιχείο η) αναφέρεται ότι αντικείμενο του παρόντος, μεταξύ άλλων, είναι: «η) η δυνατότητα καθορισμού, σε εικοσιτετράωρη βάση, του ωραρίου εργασίας του προσωπικού το οποίο υπηρετεί στη Γενική Γραμματεία Αποκατάστασης Φυσικών Καταστροφών και Κρατικής Αρωγής».

Σχετικά με την προβλεπόμενη επί εικοσιτετράωρου βάσεως διαρκή ετοιμότητα του προσωπικού της Γενικής Γραμματείας Αποκατάστασης Φυσικών Καταστροφών και Κρατικής Αρωγής, σημειώνονται τα εξής:

Σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 41 του ν. 3979/2011, «Ωρες εργασίας υπαλλήλων Δημοσίου, Ο.Τ.Α. και λοιπών Ν.Π.Δ.Δ.»: α) Οι εβδομαδιαίες ώρες εργασίας ορίζονται σε σαράντα (40): αα) για τους μόνιμους υπαλλήλους και το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και όσων κατηγοριών προσωπικού υπηρεσιών και φορέων του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα ακολουθούν το ωράριο αυτών, ββ) για τους μόνιμους υπαλλήλους και το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου των υπηρεσιών και φορέων της προηγούμενης υποπερίπτωσης, οι οποίοι απασχολούνται σε υπηρεσίες και φορείς που λειτουργούν σε 24ωρη βάση ή με τη μορφή εργοστασίου ή εργοταξίου ή συνεργείου ή που επιτελούν εργασίες υπαίθρου, γγ) (...), δδ) (...). β) Η κατά τα ανωτέρω αύξηση των εβδομαδιαίων ωρών εργασίας δεν αποτελεί υπερωριακή ή άλλης μορφής πρόσθετη εργασία και δεν συνεπάγεται την αύξηση με οποιονδήποτε τρόπο των αποδοχών ή απολαβών ή των ειδικών επιδομάτων με οποιαδήποτε ονομασία. γ) Οι ώρες εβδομαδιαίας απασχόλησης και διδασκαλίας του εκπαιδευτικού προσωπικού όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης δεν θίγονται από τη ρύθμιση της παραγράφου αυτής, καθώς και για όσες άλλες κατηγορίες προσωπικού προβλέπεται ειδικός εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας από ειδικές διατάξεις. δ) Οι διατάξεις της παρ. 1 του δεύτερου άρθρου του ν. 1157/1981 έχουν εφαρμογή και στο προσωπικό της υποπερίπτωσης ββ' της περίπτωσης α' της παρούσας παραγράφου».

Όπως έχει κριθεί συναφώς, σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 1 εδ. β΄ του Συντάγματος, όλοι οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα από φύλο ή άλλη διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσης αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας. Με την απόφαση του ΑΕΔ 16/1983 κρίθηκε ότι η ως άνω διάταξη περί ίσης αμοιβής για ίσης αξίας εργασία αναφέρεται μόνο σε εκείνους που παρέχουν εξαρτημένη εργασία με σχέση ιδιωτικού δικαίου, και δεν αφορά τους παρέχοντες υπηρεσίες με σχέση δημοσίου δικαίου. Ως προς τους υπαλλήλους με σχέση δημοσίου δικαίου, έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρ. 4 παρ. 1 του Συντάγματος, «(...) που απηχεί την κρατούσα στο κοινοτικό δίκαιο, δυνάμει του άρθρου 164 της ιδρυτικής ΣυνθεΟΚ, γενική δικαιοίική αρχή της ισόνομης ρύθμισης των ομοίων, η οποία έχει άμεση εφαρμογή και στην ελληνική έννομη τάξη, αλλά και αυξημένη ισχύ, κατά το άρθρο 28 του Συντάγματος και την ως άνω Συνθήκη, που κυρώθηκε με το ν. 945/1979. Κατά την ερμηνεία της εν λόγω συνταγματικής διατάξεως έγινε δεκτό ότι μεταξύ δύο υπαλλήλων, που συνδέονται με τον εργοδότη Δημόσιο ο ένας με σχέση δημοσίου δικαίου και ο άλλος με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, δικαιολογείται ο καθορισμός διαφορετικής αμοιβής για τον καθένα, λόγω των διαφορετικών συνθηκών (πρόσληψης, υπηρεσιακής εξέλιξης, μονιμότητας ή μη, λύσεως της υπηρεσιακής σχέσεως) υπό τις οποίες τελούν καθεμιά από τις κατηγορίες των άνω υπαλλήλων(...)» (ΟΛΑΠ 3/1997, ΑΠ 701/2014, 968/2013). Δικαιολογείται, επίσης, ο καθορισμός κάποιας παροχής προς ορισμένη κατηγορία μισθωτών σε σχέση με μισθωτούς οι οποίοι ανήκουν σε διαφορετική κατηγορία, όπως είναι και όσοι έχουν διαφορετικό εργοδότη και διαφορετικούς όρους απασχόλησης και απολαβές (ΑΠ 348/2014, 133/2011, 544/2007). Στην κατεύθυνση αυτή, έχει, επίσης, κριθεί ότι «(...) ειδική εκδήλωση της δεσμεύουσας και το νομοθέτη συνταγματικής αρχής της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος) αποτελεί το άρθρο 22 παρ. 1 εδ. β΄ του Συντάγματος, το οποίο αφορά τις σχέσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου (ΑΕΔ 16/1983, ΟΛ. Α.Π. 15/1997) και κατά το οποίο για παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας οφείλεται ίση αμοιβή. Ο κανόνας, όμως, αυτός δεν εφαρμόζεται επί συγκεκριμένης, βάσει διατάξεως νόμου, παροχής προς ορισμένη κατηγορία μισθωτών σε σχέση με μισθωτούς οι οποίοι ανήκουν σε διαφορετική κατηγορία, όπως είναι και οι έχοντες διαφορετικό εργοδότη και διαφορετικούς, ενόψει του είδους της εργασίας τους, όρους απασχολήσεως και απολαύων (...)» (ΑΠ 544/2007 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, βλ. ΑΠ 101/2014 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ σύμφωνα με την οποία: «(...) Από τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος, κατά την οποία, οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, συνάγεται, εκτός άλλων, ότι το Σύνταγμα θεσπίζει και την ισότητα του νόμου έναντι των Ελλήνων πολιτών υπό την έννοια ότι ο νομοθέτης δεσμεύεται, ό-

ταν ρυθμίζει ουσιασδώς όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις, που αφορούν περισσότερες κατηγορίες προσώπων, να μην εισάγει αδικαιολόγητες εξαιρέσεις και διακρίσεις, εκτός αν αυτές επιβάλλονται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημόσιου συμφέροντος, την ύπαρξη των οποίων ελέγχουν τα δικαστήρια. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 22 παρ. 1 εδ. β' του ίδιου Συν/τος, όλοι οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα από φύλο ή άλλη διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσης αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας. Με την 16/1983 απόφαση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 100 του Συντάγματος κρίθηκε ότι η άνω διάταξη περί ίσης αμοιβής για ίσης αξίας εργασία αναφέρεται μόνο σε εκείνους που παρέχουν εξαρτημένη εργασία, με σχέση ιδιωτικού δικαίου και δεν αφορά στους παρέχοντες υπηρεσίες με σχέση δημοσίου δικαίου. Την τελευταία περίπτωση (των υπαλλήλων με σχέση δημοσίου δικαίου) καλύπτει η πρώτη από τις άνω συνταγματικές διατάξεις (άρθρ. 4 παρ. 1) που απηχεί την κρατούσα στο κοινοτικό δίκαιο, δυνάμει του άρθρου 164 της ιδρυτικής Συνθ. ΕΟΚ, γενική δικαιοίική αρχή της ισόνομης ρύθμισης των ομοίων, η οποία έχει άμεση εφαρμογή και στην ελληνική έννομη τάξη, αλλά και αυξημένη ισχύ, κατά το άρθρο 28 του Συντάγματος και την ως άνω Συνθήκη, που κυρώθηκε με το ν. 945/1979. Κατά την ερμηνεία της εν λόγω συνταγματικής διατάξεως έγινε δεκτό ότι γενικότεροι λόγοι κοινωνικού συμφέροντος για τη διαφορετική νομοθετική ρύθμιση των αποδοχών κατηγοριών εργαζομένων, που παρέχουν την ίδια εργασία και υπό τις ίδιες συνθήκες, συντρέχουν όταν η κάθε κατηγορία παρέχει την εργασία κάτω από διαφορετικό νομικό καθεστώς ήτοι, όταν η μία κατηγορία παρέχει τις υπηρεσίες της με σχέση δημοσίου δικαίου και η άλλη με σχέση ιδιωτικού δικαίου ή προκειμένου περί κατηγοριών απασχολουμένων με σχέση ιδιωτικού δικαίου, όταν η μία απασχολείται στο Δημόσιο, τους ΟΤΑ ή Ν.Π.Δ.Δ. και η άλλη σε Ν.Π.Ι.Δ. ή γενικώς στον ιδιωτικό τομέα. Αλλά, η ως άνω αρχή της ισότητας δεν έχει εφαρμογή και στην περίπτωση κατά την οποία είναι άλλος ο ρυθμιστικός παράγοντας που καθορίζει τη μισθολογική κατάσταση μιας κατηγορίας υπαλλήλων από εκείνον που ρυθμίζει την ίδια κατάσταση άλλης κατηγορίας υπαλλήλων (π.χ. στη μια περίπτωση ο νόμος ή, κατ' εξουσιοδότηση αυτού κανονιστική διοικητική πράξη, ενώ στην άλλη το Διοικητικό Συμβούλιο νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου ή ΣΣΕ), αφού η ρύθμιση του άνω θέματος από τον ένα παράγοντα, μη δυνάμενη να υπερβεί το πεδίο ισχύος της, δεν μπορεί να θεωρηθεί με την παράλειψη ρύθμισης του ίδιου θέματος της άλλης κατηγορίας ως παραβιάζουσα την ως άνω αρχή της ισότητας (ΟΛ.ΑΠ 3/1997, ΑΠ 903/2013, 15/2013, 1495/2012).)...»).

Υπό το φως των ανωτέρω, και ιδίως της προβλεπόμενης εικοσιτετράωρης εργασίας των υπηρετούντων στην ανωτέρω Γενική Διεύθυνση, θα ήταν σκό-

πιμο να γίνεται παραπομπή στις διατάξεις των άρθρων 38 και 39 (Κεφάλαιο Ζ΄ του νομοσχεδίου) με τα οποία επέρχεται τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 20 του ν. 4354/2015 (βλ. ΕλΣυν Πράξη 274/2016).

2. Επί του άρθρου 16

Διά του παρόντος προτείνεται η τροποποίηση και διόρθωση του άρθρου εικοστού πέμπτου ν. 4787/2021 ως εξής:

«2. Η απόφαση της παρ. 1 διαβιβάζεται αυθημερόν προς την οικεία Υ.ΔΟΜ. και προς τον οικείο Δήμο με γνωστοποίηση προς την αρμόδια Περιφέρεια. Ο οικείος Δήμος, λαμβάνοντας υπόψη τις προτάσεις της Ε.ΕΠ.ΕΤ. κατά την παρ. 1, οφείλει να διενεργήσει την κατεδάφιση το αργότερο εντός τριών (3) ημερών, εκτός αν στην απόφαση ορίζεται βραχύτερος χρόνος λόγω εξαιρετικής επικινδυνότητας. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μεγάλου εύρους φυσικής καταστροφής ή μεγάλης επικινδυνότητας για τη δημόσια ασφάλεια, με απόφαση της Κυβερνητικής Επιτροπής Κρατικής Αρωγής δύναται να ανατίθεται το έργο της κατεδάφισης κτισμάτων στην Περιφέρεια ή στην αρμόδια υπηρεσία της Γενικής Διεύθυνσης Αποκατάστασης Επιπτώσεων Φυσικών Καταστροφών, η οποία δύναται να συμπράττει με τη Μονάδα Συμβάσεων Στρατηγικής Σημασίας του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου. 3. Από τη δημοσίευση του παρόντος, η κατεδάφιση των κτισμάτων της παρ. 1 αποφασίζεται αποκλειστικά με τη διαδικασία του παρόντος, η οποία υποκαθιστά την έκθεση της τριμελούς επιτροπής του άρθρου 7 του π.δ. 13/1929 (Α΄ 153), τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής του άρθρου 7 του ν. 4495/2017 (Α΄ 167) και την έγκριση του Υπουργείου Πολιτισμού περί της κατεδάφισης των επικινδύνως ετοιμόρροπων κατασκευών».

Σχετικά με την υπό ψήφιση διάταξη επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 125ΙΒ του ν. 4495/2017 «Διαδικασία κατεδάφισης από το ελληνικό δημόσιο», το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 69 του ν. 5106/2024: «1. Η κατεδάφιση αυθαιρέτων διενεργείται από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας ή του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, ύστερα από απόφαση του Προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης του Σώματος Επιθεωρητών και Ελεγκτών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας που εκδίδεται μετά την οριστική απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων Β΄, επί της ενδικοφανούς προσφυγής ή την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας άσκησης της, αντίστοιχα ή από την έκδοση του πρωτοκόλλου κατεδάφισης του άρθρου 125Ι. 2. Για τους σκοπούς της παρ. 1 δύναται να συνάπτονται πολυετείς συμβάσεις πλαίσιο. Σε περίπτωση αδυναμίας εφαρμογής των αποφάσεων κατεδάφι-

σης, λόγω της άρνησης των ιδιωτικών επιχειρήσεων να εκτελέσουν τις σχετικές συμβάσεις, με απόφαση του αρμοδίου για την κατεδάφιση οργάνου, τους επιβάλλεται πρόστιμο, ύψους από έξι χιλιάδες (6.000) έως δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ, ανάλογα με το βάρος της παράβασης, βάσει της οποίας επιβάλλεται η κατεδάφιση. 3. Κατά την κατεδάφιση του αυθαιρέτου μπορεί να παρίστανται αστυνομικά όργανα ή η λιμενική αρχή για την πρόληψη και καταστολή άδικων πράξεων και μέλη του κλιμακίου που συνέταξαν την έκθεση αυτοψίας ή το πρωτόκολλο κατεδάφισης για την υπόδειξη των αυθαιρέτων. Αν η προσπάθεια στο αυθαίρετο εμποδίζεται για οποιονδήποτε λόγο, ζητείται η συνδρομή της Εισαγγελικής Αρχής. Αν απαιτείται απομάκρυνση των ενοίκων, αυτή γίνεται από αστυνομικά όργανα, η δε εκκένωση του αυθαιρέτου γίνεται από το συνεργείο κατεδάφισης. Οι ενδιαφερόμενοι έχουν δικαίωμα να εκκενώσουν μόνοι τους το αυθαίρετο κτίσμα, πριν από την κατεδάφιση, εφόσον όμως η εκκένωση με πρωτοβουλία του ενδιαφερομένου δεν παρεμβάλλει εμπόδια στην κατεδάφιση. 4. Για τον τρόπο κατεδάφισης και τα μέσα που χρησιμοποιούνται, για τα υλικά κατεδάφισης, καθώς και για τη φύλαξη ή φθορά των παραρτημάτων και κινητών πραγμάτων του αυθαιρέτου δεν δημιουργείται ευθύνη του Δημοσίου, των οργάνων του ή των προστηθέντων προσώπων. Για τις κατεδαφίσεις συντάσσεται από τον επικεφαλής του συνεργείου σχετικό πρακτικό στο οποίο αναφέρονται και οι διαστάσεις του κτίσματος που κατεδαφίστηκε. 5. Ο κύριος του κτίσματος, το οποίο κρίνεται κατεδαφιστέο, βαρύνεται με τη δαπάνη κατεδάφισης και αποκατάστασης του περιβάλλοντος χώρου. Το ποσό της δαπάνης καταλογίζεται με απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών και εισπράττεται από το Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών ή το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, αντίστοιχα, σύμφωνα με τον Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (ν. 4978/2022, Α' 190). 6. Ο προγραμματισμός του έργου των κατεδαφίσεων καθορίζεται ως κάτωθι: α) (...), β) (...) Κατά παρέκκλιση των ανωτέρω δύναται να προτεραιοποιούνται περιπτώσεις αυθαιρέτων κατασκευών, οι οποίες κρίνεται ότι συνεπάγονται σημαντική περιβαλλοντική όχληση. 7. Στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών εγγράφεται υποχρεωτικώς το απαραίτητο κονδύλι για τις κατεδαφίσεις όλων των αυθαιρέτων κατασκευών των δύο (2) προηγούμενων ετών, από το τρέχον έτος κατ' ελάχιστον. 8. Ο Οργανισμός Φυσικού Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής (Ο.ΦΥ.ΠΕ.Κ.Α.) επιλαμβάνεται του συντονισμού της διαδικασίας κατεδάφισης αυθαιρέτων κατασκευών σε ζώνες απόλυτης προστασίας της φύσης και προστασίας της φύσης, οι οποίες κα-

θορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 19 και 21 του ν. 1650/1986 (Α' 160) και το δεύτερο εδάφιο της παρ. 11 του άρθρου 13 του ν. 3044/2002 (Α' 197), μετά την έκδοση της οριστικής πράξης κατεδάφισης. Η Τεχνική Υπηρεσία του Ο.ΦΥ.ΠΕ.Κ.Α., σε συνεργασία με την εκάστοτε Μονάδα Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών του άρθρου 34 του ν. 4685/2020 (Α' 92), εντός της περιοχής της οποίας βρίσκεται η αυθαίρετη κατασκευή, αναλαμβάνει την εκτέλεση των έργων κατεδάφισης. Ο κύριος του κτίσματος, το οποίο κρίνεται κατεδαφιστέο, βαρύνεται με τη δαπάνη κατεδάφισης και αποκατάστασης του περιβάλλοντος χώρου. Το ποσό της δαπάνης καταλογίζεται με απόφαση του Προέδρου του Ο.ΦΥ.ΠΕ.Κ.Α. και εισπράττεται σύμφωνα με τον Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (4978/2022, Α' 190)».

Υπό το φως των ανωτέρω, θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο, στο πλαίσιο των κανόνων καλής νομοθέτησης, με τις υπό ψήφιση αρμοδιότητες κατεδάφισης ως προς τις οποίες η σχετική υποχρέωση ανατίθεται στον οικείο τοπικά αρμόδιο Δήμο, να γίνεται παραπομπή στην προαναφερθείσα ενιαία ρύθμιση του άρθρου 69 του ν. 5106/2024, με το οποίο ορίστηκε το αρμόδιο δημόσιο όργανο για την πραγματοποίηση των κατεδαφίσεων όλων των αυθαιρέτων κατασκευών, χωρίς να επιφέρεται εκ νέου διάσπαση της ειδικής αυτής αρμοδιότητας με την, κατά παρέκκλιση της παραπάνω διάταξης του άρθρου 69, ανάθεση εργασιών κατεδαφίσεων στους Ο.Τ.Α. Εξ άλλου, θα ήταν σκόπιμο να γίνεται ειδικότερη πρόβλεψη στην υπό ψήφιση διάταξη σχετικά με τη διαδικασία, τις προϋποθέσεις και τους όρους διενέργειας της κατεδάφισης προς αποφυγή ενδεχόμενης σύγκρουσης αρμοδιοτήτων μεταξύ των δημοσίων υπηρεσιών και των Ο.Τ.Α.

3. Επί του άρθρου 28

Διά του παρόντος τροποποιούνται οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 18 του ν. 4797/2021. Συγκεκριμένα, όσον αφορά την παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 4797/2021, αφαιρείται η παραπομπή στο άρθρο 13 και η διάταξη διαμορφώνεται ως εξής: «Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μεγάλης έκτασης ζημιών σε επιχειρήσεις ή μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα φορείς ή νοικοκυριά ή κτήρια, μετά από εισήγηση της Επιτροπής, δύναται να χορηγείται αποζημίωση στις επιτροπές και τα κλιμάκια κρατικής αρωγής, στις επιτροπές των Ο.Τ.Α. που είναι αρμόδιες για τη χορήγηση ενισχύσεων σε πληγέντες (...)».

Εν προκειμένω, για λόγους σαφήνειας, θα ήταν σκόπιμο να διευκρινισθεί αν η ως άνω εισήγηση γίνεται από την Κυβερνητική Επιτροπή Κρατικής Αρωγής του άρθρου 13 του ν. 4797/2021 ή από τις Επιτροπές κρατικής αρωγής του άρθρου 16 του ίδιου νόμου.

4. Επί του άρθρου 33

Στο προστιθέμενο νέο άρθρο 19Δ στον ν. 4797/2021, θα ήταν νομοτεχνικά ορθό, η αρίθμηση να αρχίζει από την πρώτη παράγραφο του άρθρου, με αντίστοιχη αναρίθμηση των επομένων.

5. Επί του άρθρου 36

Για λόγους ακριβολογίας, το εισαγωγικό εδάφιο του άρθρου πρέπει να συμπληρωθεί ως εξής: «Στην παρ. 3 του άρθρου 253 του ν. 4555/2018 (Α' 133), περί κατάργησης της Υπηρεσίας Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων Βορείου Ελλάδας, τα πρώτα τρία εδάφια τροποποιούνται, προστίθενται εδάφια τέταρτο και πέμπτο, και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής:»

Επίσης, κατόπιν των ανωτέρω, θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο να τροποποιηθεί και η παρ. 4 του άρθρου 253 του ν. 4555/2018 όσον αφορά τον αρμόδιο υπουργό, δηλαδή να αντικατασταθεί στη διάταξη ο Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών από τον Υπουργό Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, όπως στην παρ. 3 του παρόντος.

6. Επί του άρθρου 44

Με τις διατάξεις του παρόντος, διά του οποίου συμπληρώνεται η παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4495/2017, προστίθεται νέα αρμοδιότητα στο Κεντρικό Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής (περ. ζ), σύμφωνα με την οποία, το Συμβούλιο, εφεξής, θα «γνωμοδοτεί ως προς την ανάγκη επίσπευσης επί αιτημάτων τα οποία παραπέμπονται σε αυτό από τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, για τα οποία εκκρεμεί η εξέτασή τους στο αρμόδιο Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής (Σ.Α.) και αφορούν σε αποκατάσταση ζημιών που προκλήθηκαν από φυσικές καταστροφές».

Εν προκειμένω, για λόγους σαφήνειας, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στην Αιτιολογική Έκθεση επί του παρόντος άρθρου (σελ. 79), η διάταξη πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: «γνωμοδοτεί επί αιτημάτων τα οποία παραπέμπονται σε αυτό από τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, για τα οποία εκκρεμεί η εξέτασή τους στο αρμόδιο Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής (Σ.Α.) και αφορούν σε αποκατάσταση ζημιών που προκλήθηκαν από φυσικές καταστροφές, για λόγους επίσπευσης των σχετικών διαδικασιών».

7. Επί του άρθρου 47 παρ. 2, 3 και 4

Α. Στην παρ. 2 παρέχεται εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση, με κοινή υπουργική απόφαση, ζητημάτων που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 5 του παρόντος σχετικά με την υποχρέωση των επιχειρήσεων με ετήσια ακαθάρι-

στα έσοδα άνω των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) ευρώ να ασφαλίζονται υποχρεωτικά έναντι δασικής πυρκαγιάς, πλημμύρας και σεισμού. Μεταξύ άλλων, ορίζεται ότι με την ως άνω κ.υ.α. δύνανται να εξειδικεύονται οι υπόχρεες επιχειρήσεις και οι καλυπτόμενες ζημιές, το εύρος και οι προϋποθέσεις της ασφάλισης, κάθε θέμα σχετικό με την υποχρέωση ασφάλισης στις περιπτώσεις νεοσύστατων επιχειρήσεων και εταιρικού μετασχηματισμού των υπόχρεων επιχειρήσεων, η διαδικασία και τα όργανα διενέργειας του ελέγχου τήρησης της υποχρέωσης κ.λπ. Επίσης, προβλέπεται ότι με την ίδια ή όμοια απόφαση δύνανται να εισάγονται εξαιρέσεις από την υποχρέωση ασφάλισης, να καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, τα δικαιολογητικά και η διαδικασία της εξαίρεσης.

Εν προκειμένω, δεδομένου ότι οι υπόχρεες επιχειρήσεις, η υποχρέωση ασφάλισης των νεοσύστατων επιχειρήσεων, η εισαγωγή εξαιρέσεων από την υποχρέωση ασφάλισης, καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις της εξαίρεσης επιχειρήσεων από την εν λόγω υποχρέωση δεν φαίνεται να αποτελούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τεχνικό ή λεπτομερειακό χαρακτήρα κατά το άρθρο 43 παρ. 2 του Συντάγματος, θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο οι σχετικές ρυθμίσεις να περιληφθούν στο κείμενο των διατάξεων του άρθρου 5 του παρόντος.

Β. Στην παρ. 3 ορίζεται ότι «[μ]ε κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, μετά από εισήγηση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, καθορίζονται η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων για την υπαγωγή στη ρύθμιση του άρθρου 22, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα».

Δεδομένου ότι στην Αιτιολογική Έκθεση επί του άρθρου 47 παρ. 3 γίνεται λόγος «για τον καθορισμό της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων υπαγωγής στη ρύθμιση καταβολής αχρεωστήτως καταβληθέντων σε δόσεις», στην ως άνω εξουσιοδοτική διάταξη πρέπει να γίνεται αναφορά περί υπαγωγής στη ρύθμιση του άρθρου 23 και όχι του άρθρου 22 του παρόντος.

Γ. Στην προτεινόμενη διάταξη της παρ. 4 γίνεται παραπομπή στο άρθρο 37, ενώ πρόκειται για το άρθρο 38 του παρόντος.

8. Επί του άρθρου 50

Για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας, οι περ. α) και β) του εισαγωγικού εδαφίου του παρόντος θα ήταν σκόπιμο να συμπληρωθούν ως εξής: «Στο άρθρο 161 του ν. 4662/2020 (Α' 27) περί μετακινήσεων, α) στις περ. β) και γ) της παρ. 2 ανακαθορίζονται τα αρμόδια όργανα για τη λήψη απόφασης με-τακίνησης, β) στην περ. γ) της παρ. 2 η φράση «για τους υπαλλήλους Πυρο-

σβεστικών Υπηρεσιών» αντικαθίσταται από τη φράση «για το κατώτερο πυροσβεστικό προσωπικό των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών» (...).

Αθήνα, 28 Ιουνίου 2024

Οι Εισηγητές
Αλεξάνδρα Καρέτσου
Επιστημονική Συνεργάτις
Δημήτριος Βασιλείου
Ειδικός Επιστημονικός Συνεργάτης

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Καθηγητής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Α΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αντώνης Παντελής
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής
Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών